

„Всичко е лесно за трудолюбивиятъ, и всичко е мъчно за мързеливиятъ.“

„Който съ неправда проболѣрява, скоро осиромашава“.

„Додѣто е врѣме, да си отваряшъ очитѣ.“

„Днешната работа за утрѣ не оставѣй.“

„Мързеливиятъ чловѣкъ напразно яде хлѣбътъ.“

„Мързелътъ е баща на злото.“

„Ако не понистявашъ, скоро осиромашавашъ.“

„Чловѣкъ проболѣрява, ако понистява.“

„Всѣкой колкото му чергата стига, толкози да се простира.“

„Слушай, почитай старитѣ додѣто младѣешъ, да слушатъ и почитатъ и тебе, когато устарѣешъ.“

При всички тия дѣдо Димитъръ си бѣ и прѣдпазливъ. Ключоветѣ на чекмеджето всѣкоги стояха на опасѣтъ му.

— „Парата е дяволъ, думаше той, тя излѣгва човѣка.“ Додѣше недѣленъ день, или празниченъ день, той ще повика слугитѣ си, ще развие дългата си кесия, ще извади и ще имъ даде по едно двадесетаче — хади сега, ще имъ кажи, иде те въ черква, приналете си по за 10 пари свѣщъ и съ останите купете си нѣщо, каквото ви еж поще.

Знаете дѣдо Димитъръ, че да държи слугитѣ си съ зло, съ псувни, както праветь мнози на, то е да му вършатъ всичко на сила — ангария, па и да ги крадѣтъ. Имаше ги той като свои и съ сладко ги държеше, караше я еж *олумъ, кузумъ, синко, момчето ми*, па и тѣ му се радваха, радваха, едната му дума, двѣ не струваха, и всичко съ драгостъ вършеха. И додѣто неговитѣ съсѣди промѣняваха слугитѣ-